

Núm. 214 - Any 18

AGRAMUNT, desembre 1981

SIÓ - Butlletí Informatiu Municipal

Director: Joan Puig i Ribera
Subdirector: Jaume Cufinat i Mata

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà
Jaume Cots, Josep M.ª Lluch, Pere Mora, Rosa
Mari Sera, Agnès Pedrós, Teresa Prados,
Paquita Vilalta i Jordi Padullés,
fotog. Ricard Creus

Col laboradors: Miquel Aguilà, Ramon Creus,
Jaume Brils, Joan Novell, Lluís Pons,
Deudat Pont, Guillem Viladot, Josep Farreny,
Francesc Domingo i Pauli Ribera

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)
Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració
Carrer la Plaça, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 500 ptes.
Estranger 550 ptes.
Número solt 50 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat contractada anual:

Una pàgina	3000 ptes. al mes
1/2 »	1500 »
1/4 »	750 »
1/8 »	400 »

Anuncis solts, 50 % d'augment

Ajut especial: 1000 ptes. a l'any

Per a subscripcions i anuncis poden
dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79

o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81

Jaume Cots - Tel. 39 01 32

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col laboradors a SIÓ, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Bellver d'Ossó

A vuit quilòmetres d'Agramunt anant cap a Cervera, hom pot observar a l'esquerra un petit poblet que a la vegada es veu acollidor i bonic de fesomia. Es Bellver d'Ossó.

Bellver forma part de la Ribera del Sió. El nostre terme està lindat pel d'Ossó, Montroig, Les Pallargues, i Conill.

El nom de Bellver ve de «Bella-vista» i el nom que hi penja no és ni més ni menys que el del poble cap de municipi, depenent nosaltres, com a pedania d'Ossó.

Bellver hem dit que és un poble petit, fins fa cosa de dos anys el nombre d'habitants era d'uns 85, però amb la vinguda de cinc famílies de fora s'ha augmentat de forma considerable podent xifrar actualment el nombre d'habitants en uns 110. Les poques defuncions que hi ha, són contrarestades pels naixements, i quedant encara en superàvit.

L'escola: Aquesta existeix a Bellver encara que resta tancada, i a punt d'enderrocar-se, des de l'any 1969 aproximadament en què una llei oficial ens obligà traslladar-nos a Agramunt, vila més propera. Un servei d'autocar i menjador permanent són a disposició de la nostra quitxalla que encara cursa l'E.G.B. La senyora del poble es va veure obligada aleshores a desplaçar-se també a Agramunt.

Fent un xic d'història: aquestes terres eren zona fronterera entre moros i cristians. A partir del s. XII les guerrilles finalitzaven i començaven a venir els nous pobladors que provenien del Pirineu. Però de fet abans ja hi devia haver una petita comunitat perquè ja consta a Guissona la data de consagració de l'Església, l'any 1099.

Restes actuals d'aquesta passada història: l'església, uns arcs i la creu de terme. L'Església al cap del poble, aquesta té restes del seu passat romànic per això i per la data de consagració es pot datar del s. XI. D'aleshores fins avui ha estat restaurada moltes vegades, en una de les quals al segle XVII fou engrandida i a la vegada es va edificar el campanar. Del que hom pot deduir que en aquesta època també devia haver un augment poblacional semblant a l'actual.

Tenim també uns arcs d'estil medieval que encara resten al poble. La creu de terme era també romànica, però durant la guerra la varen trencar, però guarden els bocins. Ara en tenim una altra que encapçala el poble.

A pesar d'ésser un poble petit està dotat dels serveis mínims des de fa força anys. Tenim aigua corrent potable des de l'any 1968 i del mateix any daten les clavegueres. Fa uns deu anys, que els nostres carrers estan pavimentats, essent el nostre poble un dels primers de la Ribera. Més recent és l'enllumenat públic modern (de mercuri) que substituï les velles bombetes de 60 W. Tenim també un telèfon públic a disposició de tots els habitants.

Afers dels bellverencs: com els primers bellverencs de la primitiva colònia, els habitants actuals continuen dedicant-se a l'agricultura i a la ramaderia. El poble és totalment de secà i com a conseqüència es conrea cereals. La ramaderia és exclusivament de bestiar perquè i d'aviram, és un dels pobles més ramaders de la comarca.

En el sector dels serveis, tenim un comerç de variats articles i una perruqueria.

JORDI PEDRO

AGENDA

diumenge, 1 — TOTS SANTS

Amb un dia assolellat i càlid —impropi del temps—, els agramuntins han honorat els seus morts. Molts han estat els visitants al cementiri, arranjat amb molta pulcritud.

dimarts, 3 — CURS DE CATALA

Avui comença —organitzat per la Conselleria de Cultura de l'Ajuntament, i a càrrec dels professors Pere Mora i Giribet i Joan Puig i Ribera—, un nou curs de català d'una durada de 6 mesos, amb una classe setmanal que té lloc al col·legi de des Monges. L'assistència és molt nombrosa, ja que són una seixantena els inscrits.

dimecres, 4 — GRUP ESCENIC AGRAMUNTI

Patrocinats pels Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat de Lleida, els components del grup escènic local s'han desplaçat a Tàrrrega, per participar en la Setmana Cultural de dita ciutat, i on, al teatre Ateneu, han representat l'obra d'Àngel Guimerà «Terra Baixa» davant unes 200 persones.

diumenge, 15 — ASSEMBLEA DELS CRISTIANS D'URGELL

Els representants del grup de l'Assemblea Diocesana local, junt amb d'altres agramuntins, s'han desplaçat a la Seu d'Urgell per assistir als actes de cloenda d'aquesta assemblea de cristians; actes que ha presidit el Sr. Bisbe.

dilluns, 16 — BOMBA

Es un fet curiós el que ha passat; uns veïns de la Vila s'han trobat —entre la runa que tenien al carrer, de resultes de fer obres a casa seva— amb un objecte bèl·lic, relíquia de la nostra darrera guerra, es tracta d'una bomba de les anomenades «de la Pinya». Després de la sorpresa inicial, avisaren la Guàrdia Civil, la qual se l'emportà.

dijous, 19 — SISENA SESSIO DE CINEFORUM

Amb presentació i moderació del diàleg a càrrec de Mn. Manuel Pal, aquest vespre ha tingut lloc al cinema Avenida, la projecció del film «La Strada», una de les màximes realitzacions de Federico Fellini —de l'any 1954—, i del que en fan una gran creació els actors: Giulietta Massina i Antony Quinn.

ASSOCIACIO DE PARES DEL COL·LEGI DE N. S. DEL SOCORS

Després de celebrar-se la corresponent Assemblea ordinària, per renovar part de la Junta Rectora d'aquesta entitat, la mateixa ha quedat constituïda de la següent manera; President: Francesc-Xavier Noró i Camats, secretària: M.ª Josepina Puig i Fitó, tesorera: Remei Joval i Serra, vocals: Ricard Ricart i Huguet, Carme Novell i Sala, Antoni Alcalà i Llop, Carme Súrria i Camats i Jaume Areny i Solà.

divendres, 20 — AMICS DE LA CULTURA!!!

Són els que, per commemorar la mort de Franco, han emborronat —amb pintura i durant la nit— les cases de l'Alcalde i un Regidor de la Vila, la sitja de cereals del Servei Nacional i els cartells anunciadors d'Agramunt —entrades per Tàrrrega i Cervera—, deixant-hi la firma: F/N i 20 N.

diumenge, 22 — SANTA CECILIA

La patrona dels músics, l'han honorada els membres de la Coral, amb una missa que ha cantat la Coral Infantil, després i en el seu local una xocolatada, i jocs per a la quitxalla a la plaça Mercadal. També, la Conselleria de Cultura de l'Ajuntament ha volgut sumar-s'hi, i al migdia i al recinte de l'Església ha organitzat una Cantada, que ha anat a càrrec de la coral «La Barcarola» de Barcelona, l'assistència ha estat molt nombrosa, el que potser hi ha influït és que l'entrada era gratuïta.

dilluns, 23 — NOTICIES

Més o menys verídiques i de signes ben diferents, són les que circulen aquests dies per la Vila.

La primera és: la molt probable disminució de personal —en un termini relativament curt— en l'única fàbrica de teixits que queda a Agramunt. Es parla que seran 40 els acomiadats d'una plantilla de 66 persones, fet que, de consumir-se,

EDITORIAL

I a la Terra...

A nosaltres, pobres vianants d'espardenya malgrat l'abundor actual de vehicles que poden observar-se arreu, ens costa capir la insistent tenacitat dels capitosts que ens menen en voler-nos fer creure que tots, des dels seus setials, lluiten i breguen per la PAU.

Quanta tinta, quanta verbositat, quanta demagògia també es malgasten recolzant-se en aquest mot! I quanta poca voluntat s'observa en la seva consecució...

Mentre la principal preocupació dels poderosos sigui la d'armar-se fins a les dents arribant inclús a fer-ne ostentació. Mentre es permeti que mils de milers de persones morin de fam al Món. Mentre s'observin a dreta i esquerra extremismes desafortats i mínimament perseguits, podem creure que de bona fe es treballa per l'entesa i per la PAU?

Per això als que remenen les cieres del nostre viure quotidià i a tots aquells que d'una manera o altra amb les seves decisions incideixen fortament en el caminar dels pobles, els voldríem demanar el seny i la bona voluntat precisos perquè, superant egoismes personals o partidistes, vulguin i sàpiquin encaminar els seus esforços, la seva situació de comanament, envers la consecució de la concòrdia que creiem que hauria de menar les relacions entre tots els pobles. Amén.

Nosaltres, en la nostra insignificància, solament podem desijar a tothom i ben sincerament un BON NADAL!

serà veritablement preocupant, i més si és suma a altres fallides que s'han anat produint.

L'altra és esperançadora i encomiable, encara que en estat embrionari, en quant a ferma realitat; s'està formant un, diguem-ne, «grup promotor» per tirar endavant la creació d'una «llar per jubilats» i, a aquests efectes, és notori, que s'han interessat per l'adquisició de «cal Mas Vell», immoble situat a la Plaça Mercadal.

dijous, 26 — CONFERENCIES

Avui es clou un cicle de tres conferències que han anat a càrrec del psiquiatra-psicòleg i professor de la Facultat de Medicina de Lleida, Dr. Jaume Baró i Ayllon.

En la primera, del passat dia 12, parlà sobre «Reflexions d'un psiquiatra sobre les relacions entre pares i fills adolescents». En la del passat dijous sobre «Problemàtica del futur personal i professional dels fills». La d'avui l'ha dedicada a contestar les preguntes a problemes que, per escrit, li han presentat els pares assistents.

Totes elles han tingut lloc a la sala d'actes de l'Institut, i organitzades per l'Associació de Pares d'aquest centre. L'assistència ha estat d'una mitja de cent persones.

divendres, 27 — METEOROLOGIA

El temps continua advers, no fa el fred habitual dels finals de tardor en què ens trobem i, el que és pitjor, NO PLOU, diuen que —a nivell estatal— aquest és l'any més sec del que va de segle.

dissabte, 28 — ASSOCIACIO DE PARES D'ALUMNES DE L'I.N.B.

Del 230 pares que formen aquesta associació de l'Institut Nacional de Batxillerat, sols una cinquantena han estat presents a l'hora de renovar part dels membres de la seva Junta; n'han sortit: Pere Solé, Antoni Sorribes, Albert Cuñat, Ramon Farran i Joan Serentill. Els nous elegits són: Tània Caubet i Solé d'Artesa de Segre, Ramon Sorribes i Gabernet de Pons, Josep Pedró i Camps de Bellver, Pau Font i Coma de Pradell, Gerard Gatell i Valls, i Pere Vicens i Penella, ambdós d'Agramunt.

ACUDIT

- Però! Què et passa Tonet?

- Res home! Em rodava el cap, i he pensat estalviar-me la gasolina.

Confeccions AGRAMUNT

Avda. M. Jolonch, 44 Tel. 39 00 17

Electricitat ALBAREDA

Pl. Mercadal, 9 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ

Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL

Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE

Avda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET

Carrer Institut Tel. 39 09 99

FORN CAMATS

Sant Joan 4, Tel. 39 02 38

MAGATZEMS COTS

Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

FERRETERIA ESCOLÀ

Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ

Avda. M. Jolonch 28 Tel. 39 07 85

Material Construcció A. ESTEVE

Avda. M. Jolonch, 6 Tel. 39 02 60

FOTOS FONT

Sió, 31 Tel. 35 04 34- Seu d'Urgell

Planxisteria GARCIA

Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA

A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH

Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

QUEVIURES MORA

Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA

Sió, 8 Tel. 39 02 14

Queviures Cal PANTON

Avda. J. Mestres Tel. 39 01 41

Electricitat i Fontaneria P. RIERA

Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

TORRONS ROIG

Avda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA

Avda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Panyeries SABADELL

A. Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA

Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Esparteria Josep M. TORRES

Sió, 35 Tel. 39 08 39

FARRATGES VIÑALS

Avda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA

A. Guimerà, 6 Tel. 39 60 83

Història i Anecdolari

L'interès per la història d'una simpàtica noia agramuntina —la Josefina Piulats i Pujol— i la seva amabilitat que públicament volem agrair, ens permeten avui donar unes dades concretes sobre la fi de les muralles de la nostra vila. L'esmentada noia conserva i ens ha permès examinar un document de l'any 1804, que en quatre planes de ben entenedora caligrafia porta una colla de notícies ben interessants sobre el particular.

Tots els indicis es feien suposar que les muralles agramuntines perderen la seva principal raó de ser a finals del segle XVIII o començaments del XIX; però ignoràvem concretament com havia anat tot allò.

L'esmentat paper és un document privat on l'Ajuntament de la vila cedeix a Martí Borràs «...tota aquella porció de terreny, que antes era Carreró, junt amb la Muralla inclusive que està i existeix en lo detrás de sa casa». La casa de referència és la assenyalada amb el n.º 19 —la darrera a l'esquerra— de l'actual carrer de Vilavella.

En l'exposició de motius del referit document se'n explica que l'any 1775 el qui fou Capità General del Principat, Felip de Cabanas, autoritzà a «...tancar lo libre us i transit dels Carrerons contiguos a las Murallas...». L'Ajuntament va cedir els esmentats terrenys als veïns que hi confrontaven, els quals se'n possessionaren al llarg dels anys 1776 i 1777; però no van abonar les quantitats que a judici dels experts nomenats pels Regidors importaven cada un d'aquells patis. Resulta que posteriorment l'Ajuntament es veié impossibilitat d'exigir el pagament perquè les referides ordres del Capità General se'ls havien extraviat.

Com que sempre plou sobre mullat, més endavant —no diu en quina data— l'Ajuntament hagué d'equipar els set soldats voluntaris que correspongueren a la nostra vila dels quatre mil que tocaren a Catalunya. I com que anaven justets d'armilla manlevaren sis-centes lliures barceloneses a l'Administració de Ntra. Sra. del Socós; uns diners que s'havien de tornar quan poguessin.

Resulta també que una Circular de Sa Magestat, data set de juliol de 1803, determinà que l'import d'aquells carrerons era un dels mitjans permesos per a costejar els esmentats

set soldats. L'Ajuntament no s'ho féu dir dues vegades i el dia cinc d'agost del 1804 els regidors prengueren l'acord de passar factura als propietaris que des de feia més de vint-i-cinc anys es gaudien d'aquells terrenys comunals i comissionaren a Francesc Escolà i a Josep Escolà, pagesos tots dos i Regidors en ordre segon i tercer, respectivament, per firmar els corresponents documents amb els interessats.

Sigui perquè havien aparegut els extraviat papers del Capità General, sigui perquè ja en tenien prou amb la Circular de Sa Magestat, l'acord es posà en pràctica ràpidament perquè el tracte amb el Martí Borràs porta la data de quinze d'agost del mateix any 1804.

A part el preu de cada solar, diferent segons la seva extensió, hi ha unes condicions que segurament afectaven a tots: Les parets exteriors que s'aixequin en aquells patis hauran de tenir un mínim de disset pams, o sigui l'altura de la muralla, a la qual no hi podran fer obertura de cap mena; les finestres i balcons hauran d'obrir-se, si s'escau, per damunt dels disset pams.

Volem remarcar que a l'any 1775 l'autoritat militar havia renunciat al pas de ronda —els carrerons— i a servir-se de la muralla en la forma que fins aleshores ho havia fet; però encara considerava aquells murs com una defensa, perquè prohibia obrir forats i portes en el seu gruix. Com és natural no fou immediat i brusc el pas de convertir una vila tancada en una població oberta i tot anà venint progressivament.

Esmentem com a curiositat que la casa de referència consta al document com situada al carrer de Sió. El nom del propietari i altres particularitats ens persuadeixen que es tracta de l'esmentat edifici del carrer de Vilavella; a més, no sabem que cap casa del carrer de Sió confronti amb la muralla per la part de darrera. ¿Es que aleshores el carrer Vilavella era considerat oficialment carrer de Sió?

Una altra curiositat és el segell de paper, amb l'escut de la vila en relleu, enganxat al document per donar-li ferçança.

Lluís PONS i SERRA

B. COMENCE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 07 18

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota classe de
Maquinària Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA
Articles de Caça i Esport

Esteve Llagunes

ELECTRODOMESTICS
Representant de les Màquines de Cosir
ALFA I REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 390261

Fruites Serra

JOGUINES
OBJECTES
REGALS

l'Ultima Novetat

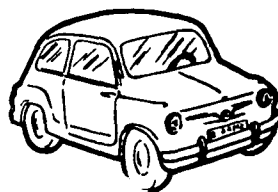
Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostos sense compromís
Carrer del Clos, s/n. AGRAMUNT

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències
Polígon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

Cal ésser conscients i responsables

Ja fa sis anys que l'Estat espanyol es va deslliurar de l'entrebanc més gros que existia en aquells moments al país per a començar una nova manera de veure i d'entendre les coses, per arribar a aconseguir la tan enyorada llibertat durant el temps de l'obscurantisme i absolutisme franquista. Han estat sis anys atapeïts d'esdeveniments polítics i socials que han fet trontollar, a vegades, les bases i els fonaments de la «superestructura» del «atado y bien atado».

Acabem d'iniciar, doncs, en aquests moments a l'Estat espanyol, les primeres etapes d'un canvi, d'una revolució democràtica. Una revolució que molts voldríem que fos aconseguida plenament, sense violències ni enfrontaments armats, sense cap mena de conflicte que portés implícit una lluita aferrissada entre els que no volen canviar res i els que pensem que la democràcia ha d'arribar a fons en totes les institucions de la nostra societat.

Es per això que hem de tenir ben present que aquesta incipient i encara no ben assentada democràcia té greus enemics. Enemics que provenen dels sectors més compromesos amb l'anterior règim i que voldrien tornar a gaudir dels privilegis que havien tingut. Són aquells que encara no han fet una bona digestió, que encara no han paït aquesta nova empenta, aquesta nova embranzida que els demòcrates volem donar al país. Són els anomenats «nostàlgics». Aquells que veien amb molt bons ulls, encara que alguns ho dissimulessin, l'intent de cop d'Estat del 23-F o bé més recentment la manifestació «pacífica» a la plaça d'Orient.

Per aquest motiu crec que ens cal conscienciar-nos que estem travessant uns moments delicats i difícils, on el fantasma del retrocés i la involució està sempre present. Si volem que aquest procés democràtic continuï, si volem que la llibertat estigui present en la nostra vida i en la dels nostres fills, hem d'estar ben convençuts que el procés iniciat és el que més ens convé, i que és del tot irreversible si no volem perdre el tren dels països més avançats i desenvolupats del món.

Dic tot això, perquè avui, són massa freqüents les actituds dels que diuen que estan «desencantats» perquè tot continua igual, que no ha canviat res, que potser encara anem pitjor que abans, que encara manen els mateixos, etc. etc. I potser tenen tota la raó. Però han de tenir en compte aquests ciutadans que un règim d'autèntiques llibertats, l'hem de fer entre tots. Ningú no pot quedar-se a casa, ningú no pot inhibir-se, tots hi hem de ser presents quan se'ns demana la nostra participació. Totes aquesta mena de raons no els eximeix del dret ni del deure que tenen, com a ciutadans, de participar activament en la millora de la societat.

Hem de pensar que un sistema democràtic, entre moltes coses, permet elegir aquelles persones que seran les responsables que el país funcioni, que portaran el timó de la nau del govern de la societat. Aquelles persones que des dels seus càrrecs (alcaldes, ministres, diputats, etc.) han de fer el possible pel millorament d'aquesta societat. I un sistema democràtic permet també que aquests càrrecs no siguin vitalicis, que el poder que comporten no esdevingui infalible. En definitiva permet tenir el dret de canviar-los quan creguem que no responen a la nostra manera de pensar, a la nostra manera d'entendre les coses.

No s'hi val doncs, a fer una crítica «fàcil» i «còmoda», cal no defugir les nostres responsabilitats i no caure en l'absteniment i «desgana». Si no estem contents amb els que ens governen exercim el dret de canviar-los. Però no deixem de participar. Si no ho fem així estem donant peu, d'una forma involuntària als que volen el «golpisme» i la involució. Aquesta revolució democràtica és un repte històric per al nostre poble. Cal tirar-la endavant, i ho hem de fer entre tots, convençuts que allò que anem a fer és bo per al país i és bo per a la realització plena de la persona humana.

MIQUEL AGUILA BARRIL

GRAN MERCAT
El Rebost

Carrer de Sió, 15

MAFET D'AGRAMUNT (Informa, Antonieta Figueres)

NOVEMBRE. — La vigília de Tots els Sants es van reunir tota una colla que havien participat en els partits de futbol celebrats per la festa major, es menjaren el pernil que havien guanyat.

Aquest mes per fi s'ha aconseguit que ens acabessin un armari que ens feien per posar-hi els llibres que fa un any van regalar els de cultura de Lleida; així han quedat exposats a la vista de tots a la sala del cafè per si n'hi ha algun que interessi.

També als pobles ha arribat el fantasma de l'atur, perquè són alguns els joves que no tenen feina. Temps enrera totes les empreses es veien amb ànims d'acollir els joves dels pobles que sortien d'escola, però ara, tots només miren d'aguantar els que ja tenen i prou. Als pagesos no els va més bé, si mirem el temps que els fa, la pluja, com a tants altres llocs, els fa sentir desconfiança escarmentat com estan de la passada collita.

El diumenge 22, en entrar a l'església per la missa, es va veure que estava cremada la meitat de la cortina del costat del sagrari; ningú no sap el que va passar però es creu que podria ser culpa d'un ciri.

MONTGAI (Informa, Concepció Ribalta)

El passat diumenge, dia 15, un bon grup de matrimonis, i un altre, més reduït de jovent, van assistir a la cloenda de l'Assemblea Diocesana dels cristians d'Urgell, celebrada a La Seu d'Urgell. L'autocar, amb el grup de Balaguer, va passar pel nostre poble, per recollir els assistents.

Es creu que hi havia més de mil persones, amb representacions de gairebé tot el poble del nostre bisbat. A les 10 del matí van començar les activitats, amb la salutació del Bisbe Joan. Després, els representants de cada ponència van fer la presentació. Eren sis ponències: família, joventut, ensenyament, corresponsabilitat, catequesi i parròquia. Es va concloure l'Assemblea amb una missa a la catedral, concelebrada i presidida pel Sr. Bisbe.

Aquest mes també s'ha tornat a reprendre el cinema. Molts ho esperaven ja, especialment els més joves i els infants, que ara poden passar la tarda del diumenge més distreta.

CASTELLNOU D'OSSO (Informa, M.ª Rosa Sendrós)

Dia 11. — Aquest dia es va fer una reunió a l'Ajuntament d'Ossó en la que es va dir que IRYDA donava diners per a fer l'exploració del camí de Castellnou, que va del poble a la carretera. Uns quants dies després es va decidir què es faria i es va donar el treball a un empresari d'obres.

Dia 18. — Es va començar a treballar al camí. Esperem que les obres vagin a bon ritme.

ALMENARA ALTA (Informa, Raül Ripoll)

LA FONT D'ALMENARA: En la primera quinzena d'aquest mes de novembre, la zona del Canal d'Urgell que passa per Almenara s'ha acabat de revestir. Aquest revestiment pot afectar la ben anomenada Font d'Almenara, que per cert, abans era molt abundosa.

TELEFONS: A primers d'aquest mes s'ha posat al poble 2 telèfons nous. S'ha hagut d'esperar molt perquè la telefònica els posés però ja hi són.

MONTROIG DE SIO (Informa, M.ª Carme Solans i Camps)

- En aquest mes no hi ha hagut gaires novetats.
- El pagès ha acabat de sembrar i ara tots els comentaris giran entorn a la necessitat de l'aigua, però, sembla que aquest temps, els vol fer la guitza.

— Ja han començat les tasques esportives, per a tota la mainada que van a entrenar-se, cada cap de setmana, per participar als campionats a fi de mes. Es fan els entrenaments, una setmana a cada poble. Ara ja els tenim per aquí.

— En quant a algunes obres que es feien, solament dir que ja s'ha posat la bandera a una d'elles.

PUIGVERD D'AGRAMUNT (Informa, Joan Avellana)

NOVEMBRE: Dia 1. — Com és normal en aquest dia, es va fer la castanyada, i vam passar una vetllada molt divertida i alegre. Aquest mes cal mencionar l'arribada de la mili de Josep Bovet, i així s'acomiada de Ceuta.

LOCAL: El jovent donem gràcies a l'Ajuntament per haver-nos deixat la sala recreativa del poble, així passem moltes estones divertides.

Una notícia molt penosa pel poble de Puigverd, és la mort accidental de Josep Cases i Escudé, de la Masia del Ramonillo; va morir a l'edat de 85 anys. Donem el condol a la família.

CISTELLA: Aquest any el jovent hem fet una cistella per fer diners i així comprar alguns jocs per poder passar l'estona millor. Donem gràcies a tots els que ens han ajudat materialment.

OBRES: En una casa del poble s'estan fent un pis nou, que per cert queda molt bé.

CONFERENCIA: També, fa pocs dies es va fer una reunió de tot el poble. Es va parlar de fer un nou hospital, a Miralcamp. D'aquesta manera intentaven buscar socis. Esperem que els conferenciants quedessin satisfets.

MONTCLAR D'AGRAMUNT (Informa, Maite i Montse Galceran)

CRIST REI: El dia 22 a dos quarts d'una hi va haver un gran repic de campanes, degut a la festivitat de Crist Rei, després missa cantada. A la tarda processó com cada any, acompanyant Crist pels carrers, cantant, portant senyeres, etc.

Com és de veure, el nostre poble és bastant religiós i un dels pocs que conserven aquesta tradició tan antiga.

LA SEMBRA: En aquesta comarca el temps de la sembra més o menys és el mes de novembre, per això tots els pagesos estan atrafegats amb els sacs de llavor.

Aquests esperen ansiosos la pluja, la qual seria molt beneficiosa pels camps, ja que fa molts dies no cau gota d'aigua.

Esperem que sigui millor que el passat

OSSO DE SIO (Informa, Xavier Bernaus i Porta)

DE CAMI A CARRETERA: Tal com vaig anunciar mesos anteriors, s'havia fet un projecte per renovar el camí principal, que comunica el poble amb la carretera. Doncs bé, ara, aquest projecte és una realitat. Després d'una setmana de gran esforç, el dia 1 es va donar per finalitzada la nova carretera.

OBRES: El que antigament era conegut pel nom de «Cafè de l'Escaleta», situat al carrer del dipòsit, ara ha estat restaurat. Després de fer caure l'escala que dona nom al cafè, els baixos de la casa s'han transformat en un espaiós cobert. Ara, havent ja arrebossat i pintat la façana, sembla una casa nova.

BELLVER D'OSSO (Informa, Jordi Pedró)

REPARTIMENT DE SOBRES: Mossèn Maurici ens ha repartit a totes les cases del poble un sobre que contenia una carta, la qual inicia la campanya per recaptar diners per poder comprar nous objectes litúrgics per substituir els que foren robats el propi passat 26 de juny.

El fet de no tenir carta no vol dir que no es pugui col·laborar, vull dir amb això que tothom està invitat a col·laborar-hi.

OBRES DE PAVIMENTACIO: Com cada any ha estat pavimentat un tram dels nostres carrers, és a dir dels de les afores del poble, perquè els de l'interior ja n'estan tots. El tram d'aquest any és bastant més considerable que el d'anys anteriors.

REUNIO AL CAFE: Al local públic del cafè de Bellver, el propassat dia 27, un parell de senyors representants de l'Hospital General de Catalunya. La reunió es féu molt amena mercès a que un d'ells era un dels més bon mags que mai no he vist; més a més no tot era xerrar, van tirar una pel·lícula i les preguntes varen fer de la reunió una xerrada mútua com si fos un dissabte normal de cafè.

LES PUELLES (Informa, M.ª Antonieta Boncompte)

TOTS SANTS: Com cada any, per la festivitat de Tots Sants, el cementiri ha estat molt visitat.

OBRES: S'han arrebossat les façanes i s'han arranjat les teulades de dues cases.

LA SEQUERA ES FA NOTAR: Sobretot als camps que porten la mateixa seguida que l'any passat.

Si aquest any «s'esgarra», serà un problema greu per a tothom. Aquesta sequera també ha afectat la caça, perquè, segons diuen els caçadors, no hi ha quasi res!

— Un Trayler de l'empresa Cisteró, que portava una excavadora, —aquesta— se li va desplaçar i li va caure al mig de la carretera; va quedar la carretera tallada durant un parell de dies, i s'hagué de desviar el tràfec. Va quedar alguns desperfectes a la carretera, però el mateix empresari ho va arreglar i (al mateix temps) va repassar d'altres desperfectes.

PARTIT DE FUTBOL: S'ha fet un partit de futbol, entre els de Les Puelles i d'altres de fora. Acabat el partit s'ha fet un berenar

com a cloenda.

I aquest mes no tinc res més per comunicar-vos, solament desitjar-vos a tots unes **BONES FESTES!**

MONTFALCO D'AGRAMUNT (Informa, Teresa Rovira)

En primer lloc, vull donar les gràcies a l'Ajuntament d'Agramunt, pel lot de llibres donat a la biblioteca de l'Ajuntament d'Ossó. Són en total 18 llibres, de temes diversos, des de l'infantil, al novel·lístic, passant pel tema històric. Aquest lot de llibres va ser la resposta a una carta del Conseller de Cultura, en la que sol·licitava llibres per la biblioteca que hi ha a Ossó, encara nova i falta de material. Gràcies!

OBRES: A Montfalcó s'estan fent obres per triplicat.

Primer, és l'encimentada de la façana d'una casa.

Segon, és la construcció d'una barbacoa, o, quasi, d'una casa, ja que, a més, l'obra constarà d'habitacions. Els propietaris són d'Agramunt.

Tercer, és la millora de l'interior d'una casa, fins ara deshabitada, i que la gent que la va comprar hi fan unes millores.

I per últim, fer nota del fred que hi fa a l'Església, malgrat que l'estació ja és ben entrada, no s'hi ha posat l'estufa.

PRADELL (Informa, Ricard de Pradell)

Hem començat aquest mes amb el dia de Tots els Sants. Com tots sabeu per aquesta diada, tothom visita els cementiris on hi tenen els seus difunts, per la qual cosa varen venir al nostre poble molts forasters.

Estem canviant la cara de la Plaça Major del poble, perquè els nostres veïns de ciutat estan arrebossant les façanes de les seves cases. Ara sí que semblarà la **PLAÇA MAJOR**.

Tels. 39 00 11 - 39 01 81

Establiments
GALCERAN

Carnisseries
Queviures

AGRAMUNT

Música per a aquest Nadal

Schubert o Mendelssohn?

La Simfonia núm. 8 Inacabada, de Schubert i la núm. 4 Italiana, de Mendelssohn són dues obres mestres de la música clàssica que no han de faltar a cap discoteca. Aneu a «la Caixa», feu la imposició i emporteu-vos aquestes obres mestres en disc o cassette.

"Nostàlgicos Carrozas"

Un disc pensat especialment per a aquells que varen viure una de les èpoques daurades de la música moderna. Qui no s'emociona encara a l'escoltar de nou els grans intèrprets d'aleshores?

«Nostàlgicos Carrozas» és un disc pensat per als que ja ho són i per als que ho seran aviat.

Del 14 al 24
de desembre
En disc o cinta

Junts...

L'únic disc que avui ha aconseguit reunir els cantants catalans més importants: Joan Manuel Serrat, Lluís Llach, La Trinca, Maria del Mar Bonet i molts altres.

Un disc altament representatiu de la «Cançó Catalana», que ha assolit un gran èxit de vendes i que ara «la Caixa» l'ofereix als seus clients.

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

AGRAMUNT, 31 de desembre de 1981

A les 11 de la nit

REVETLLA DE CAP D'ANY

amb el conjunt

FÈNIX-GRUP

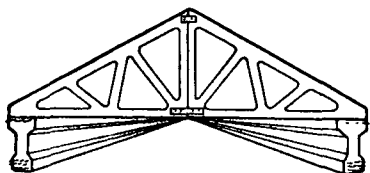
**Organitza: EL CONSELL DE FESTES
I EL GRUP D'ESCACS**

Lloc: CASAL AGRAMUNTI

Tothom podrà tenir accés a la Sala de Ball

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

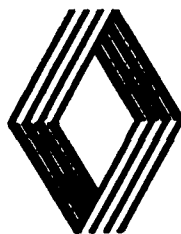
Tel. 39 07 36

Turrones, R.V.

CHOCOLATES *Viladàs*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per VICENS - BONET, S. A.

AGENCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Ctra. Artesa - Tàrrega, Km. 12'800
Tel. 39 03 34 AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Electrodomèstics
VILANOVA

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Tel. 39 08 90

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142
AGRAMUNT

FUTBOL

Resultats de futbol del mes

Agramunt - Turó de la Peira	0-0
Bellcairenc - Agramunt	2-1
Agramunt - Martinenc	0-0
Artesa de Segre - Agramunt	5-2

Classificació General

Rubí, 20; Martinenc, 17; Artesa de Lleida i Turó Peira, 15; Martorell, 14; Sant Cugat i Mediterrani, 12; Bellcairenc i Molle-russa, 11; Balaguer, Oliana, Tàrraga i Capellades, 10; Poble Sec, Vilanova del Camí, 9; Sant Maur, 8; AGRAMUNT, 6; Roquetes, 2. Golejadors: Escolà, 3; Pulido, Palau, Casals, Furnier, Porti-lla, 1.

Com es pot veure pels resultats i classificació, el nostre equip no dona de sí, tot el que d'ell n'esperàvem. L'equip juga, però no fa gols, els partits no es guanyen, la puntuació és pobra, la moral cada dia més baixa, i el pervenir no es veu massa optimista.

El partit del passat diumenge, jugat al camp de l'Artesa de Se-gre, es perdé amb un resultat d'embalum, el qual no assenyala massa, la vàlua dels dos equips ni l'igualat de la lluita, es perdé als últims minuts i el guanyà, l'equip que va lluitar amb més en-trega, velocitat amb més força i convicció, els d'Artesa, equip ve-terà a la categoria, fent un futbol primari, s'imposaren contun-dentment al darrer quart del partit, l'Agramunt que havia igualat el partit a dos gols, no sabé mantenir el resultat. Què hi farem, així és el futbol i quan un equip no lluita fins el darrer moment es veu condemnat a la derrota.

Els nostres juvenils, que empataren merescudament a Bellcaire, a tres gols, el passat diumenge, infingiren una embalmada i me- rescuda derrota als nois del Poal, 6 a 1 és un resultat eloqüent que assenyala la verdadera vàlua dels dos equips. Els gols foren marcats, per en Marco 3, en Guixé 2 i en Garrido 1. Gran partit dels nostres juvenils, destacant també la magistral actuació d'en Secanell, Figuera i Panadés.

JAUME BRILS

TENNIS

L'últim diumenge d'octubre i primer de novembre es celebrà el II torneig llampec de tennis, els partits es jugaren a 9 jocs. Es for-maren quatre grups de quatre jugadors:

- Grup A) R. Coscollola, J. Alòs, J. Garcia i M. Falcó.
 - Grup B) J. Canudes, J. Angles, J. Puigarnon i F. Cifuentes.
 - Grup C) J. M.ª Querol, E. Martínez, E. Garrabou i J. Martínez.
 - Grup D) C. Camats, J. Pla, R. Torres i J. Ortiz.
- Jugaren la final els equips B i C quedant guanyador l'equip B.

El dia 25 de novembre es començà el II Campionat de Terrafer-ma, els pobles participants són:

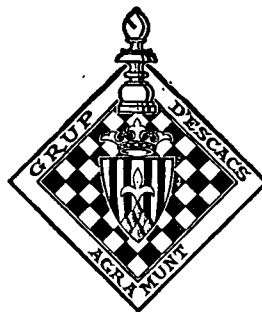
- Grup A) Torà, Guissona, Solsona, Calaf, Oliana, Pallars (Trem-p)
- Grup B) Bellpuig, Balaguer, Juneda, Mollerussa, Marinada (Borges Blanques), Tàrraga i Agramunt.

L'equip nostre, per aquest torneig, es compon de Jesús Ciprés, Joan Canudes, Jordi Argelich, Ramon Coscollola, Josep M.ª Que-rol, Joan Llurba, Jordi Gené, Carles Camats, Jordi Cufiat i Josep Sala.

Portem cinc partits jugats, de moment anem 3 a 2 a favor nos-tre, endavant i ànims!

També us volem notificar que el dia 24 d'octubre, al Monestir de Ntra. Sra. de Montserrat, contragué matrimoni el nostre president, Jordi Argelich amb Ester Esteve. Rebi des d'aquí la nostra enho-rabona.

MAGDA TREPAT

ESCACS

A mesura que es va jugant el campionat provincial, van suc-ceint les sorpreses. en aquest esport, que de ben poc compta el de jugar a casa, a excepció del quilometratge que ha de fer l'e-quip visitant, fa que, en alguns encontres, els resultats siguin ad-versos al grup local. I potser la novena ronda, ha estat la que afavorí més l'Agramunt, perquè, mentre el Montsó guanyà a Lleida (B) per 5-0, l'Anglesola perdia amb l'Agramunt per ½-4½.

Resultats de l'Agramunt

7. ^a ronda Agramunt - Torrefarrera	4½-½
8. ^a ronda Agramunt - Bellpuig d'Urgell	3½-1½
9. ^a ronda Anglesola - Agramunt	½-4½
10. ^a ronda Agramunt - Vilanovenc (B)	5-0
11. ^a ronda Montsó - Agramunt	2½-2½

Classificació

Agramunt	43 ½ punts
Lleida (B)	31 »
Montsó	29 »
Anglesola	27 ½ »
Bellpuig d'Urgell	25 »
Juneda	25 »
Torrefarrera	22 ½ »
Vilanovenc (B)	16 ½ »

Com ben bé es pot veure el nostre equip augmentà la diferència de punts als seus immediats seguidors amb la particularitat que tan sols queden tres xocs per jugar, i si té l'incert d'obtenir tres, dels quinze punts que posarà en joc, quedarà campió de segona categoria i ascendirà automàticament a primera.

Ara, doncs, amics escaquistes, solament us desitjo molta sort en aquesta recta final i així podreu obtenir la vostra il·lusió tan anhelada.

PAUL RIBERA

Grup Escènic Agramuntí

A primers d'enguany, els components del Grup Escènic Agramuntí —actualment una vintena— decidiren formar una junta per donar més entitat i responsabilitat a tot el grup que venia funcionant, quasi totalment, a remolc d'un dels membres més veterans.

Elegiren un president, que es cuidà de buscar-se la seva junta i així quedà constituïda:

President: Tonet Miralles.

Secretari-Tresorer: Joan Jubete.

Vocals: Carme Vicens, Xavier Burgués, Ricard Bertran

i —pel seu càrrec de director— Amadeu Padullés.

Avui —una nit de mitjans de novembre— la majoria d'ells s'han reunit amb SIO per a parlar, a manta, de la seva entitat que cada dia peua més fort dins del món cultural —una mica migrat— de la Vila.

Són una barreja de joventut i veterania que ens permetrà trametre als nostres lectors, el passat i el futur il·lusionat d'aquesta gent que té ganes de crear.

Els seus orígens cal buscar-los l'any 1970 quan fou destinat aquí de vicari, mossèn Josep Agelet —sens dubte amb zel d'apostolat, però també amb inquietuds artístiques— i formà al seu redós un grupet que s'estrenà aquell Nadal amb «El Patufet» (veieu quadres explicatius adjunts). En destinar-lo a una nova parròquia es produí una certa pertorbació i preocupació per una futura continuïtat.

L'oferiment d'en Josep Bertran i Puigpinós (ja foguejat en aquest art i d'altres formacions de les que havia format part) de fer-se càrrec de la direcció artística del grup, salvà aquest obstacle.

Amb el temps, nova gent s'hi incorporà. Es l'any 1976 que en Bertran deixa la direcció, més no el grup (avui encara hi continua en tasques auxiliars). Un dels actors, Amadeu Padullés i Serra, accepta la tasca de director sense deixar les pròpies d'actor i... així continua.

Es en els tres darrers anys —quan gent molt jove entra a formar-hi part i quasi no hi queda ningú dels iniciadors— que el grup pren un altre caire. Deixa d'ésser el que en podríem dir una colla d'amics il·lu-

sionats per fer teatre, per arribar, en aquest trencament generacional, a nous plantejaments.

Veiem-ho.

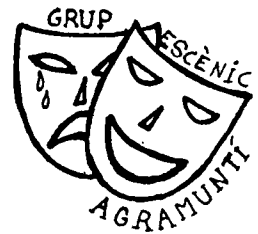
Ja l'any passat formaren un Grup Juvenil de Teatre —que van oferir la primera representació el maig d'enguany i precisament també amb l'obra «El Patufet»— amb la idea de potenciar més el moviment teatral i preparar-los per, més endavant, arriscar-se amb obres de més envergadura. En aquest aspecte, diuen, també que els limita la manca de gent gran al grup, per interpretar personatges que donin l'edat adequada real, pel que fan una crida a qui vulgui integrar-s'hi. No cal dir que també demanen gent jove, sobretot si està arrelada a Agramunt, ja que és més segura la seva continuïtat i, encara que es produeixin les normals altes i baixes, mai no són tan freqüents si una vegada tastat l'art de representar els agrada i es troben bé al grup.

Com sia que tenen decidit crear una biblioteca d'obres teatrals a l'ensem que ja treballen recollint material per recopilar la història del Grup Escènic amb tota mena de detalls, ja estan pensant en buscar un local per encabir-hi aquest arxiu, muntar-hi la biblioteca i també per guardar-hi els materials que aniran adquirint: focus, música, taules barrejadores, etc., per poder oferir millors muntatges escènics.

Naturalment tot això costa diners i encara que sortosament fins ara no tenen problemes econòmics —manifesten tenir un públic molt adicte i que el Casal els fa uns tractes immillorables— preveuen que amb aquests plantejaments, per un futur no llunyà, necessitaran ajuda econòmica i que hauran de demanar-la a nivell oficial o com sia.

Una cosa que volen deixar ben clara, és que per a ells compta com a Grup Escènic, tant els que actuen a l'escenari com els tècnics i col·laboradors. I demanen un públic reconeixement per aquesta gent que treballa en l'anonimat i especialment per Anna-Núria Mitjavila, maquilladora; Mables Escolà, Mobiliari; Magí Guasch, llum i so, i —encara que ja no estigui amb ells— a l'Antoni Solans, durant molts anys el seu apuntador.

Uns actors amb vocació

El grup ha tingut, de sempre —potser llevat dels començaments— preocupacions de formació teatral i aquestes s'han anat intensificant. Es llegeix teatre. Actualment disposen d'unes 60 obres que bastanta gent del grup va llegint. També s'organitzen alguns viatges per anar a veure obres de teatre, tant a nivell de professional com d'aficionats. Fa un parell d'anys, alguns membres assistiren a Tàrraga a uns cursets de teatre patrocinats per l'Institut del Teatre que, segons ens confessen, no van aprofitar adequadament, degut que eren a un nivell massa superior per a grups d'aficionats com ells.

Normalment assagen els vespres, en acabar les seves tasques habituals, i gairebé tres dies per setmana, sobretot aquest darrer any que han anat molt apretats, degut al major nombre d'actuacions de les que eren habituals en ells. Sols paren una temporada a l'estiu per vacances. Els assaigs els fan al Casal, que és el lloc habitual de les seves representacions, ja que aquesta Societat els deixa gratuïtament la sala-teatre i només el dia que fan funció els cobra un tant per cent del taquillatge.

El seleccionar les obres que volen interpretar, a vegades els resulta conflictiu ja que entre ells hi ha gent que fa poc que han entrat i normalment preferixen obres de fer riure, per passar-ho bé, mentre que alguns dels que ja porten bastant temps volen obres més consistents. Són conscients que el públic d'Agramunt els té bastant encasellats com a intèrprets d'obres de riure —és el cas de veure sortir un determinat actor a l'escenari i pel sol fet de la seva presència física, esclafir a riure malgrat que l'obra i el seu personatge a interpretar, siguin dramàtics— i voldrien sortir-ne d'aquest clixé. Per tot això, en el seu repertori aniran alternant obres còmiques amb obres de més envergadura. Pensen que seguint aquesta línia podran continuar mereixent el favor del públic a l'ensens que ells no es casaran al no fer el mateix tipus d'obres. Esperen que arribarà un moment en què molta gent s'adonarà que no tot és riure en teatre i gaudirà més de l'art d'interpretar. En aquest camp volen educar-se i educar, adquirir millor nivell tècnic, i parlant de diferents rames teatrals: teatre modern, clàssic, còmic, de l'absurd, etc., els agrada-ria arribar a fer de tot. Darrerament han tingut una

experiència amb teatre clàssic que a tots els feia molta por d'interpretar. Ha estat amb l'obra «Terra Baixa». No els havia passat mai d'assajar una obra d'una manera constant ni amb tanta il·lusió i quan, encara ara, es parla de tornar-la fer, ningú no hi posa impediments.

De sortides, per representar les seves obres fora Vila, n'han fet relativament poques. Als inicis anaren a Penelles i Bellver de Cerdanya, més tard a Preixens, i a Vilanova de Meià i, últimament, a Cervera i Tàrraga. Precisament a aquesta darrera ciutat hi han anat per mediació del Departament de Cultura de la Generalitat de Lleida que, diguem-ne, l'ha «fitxat» per anar a diferents llocs, encara que no es poden prodigar massa degut a les seves ocupacions. No saben si això continuarà, però els interessa per la facilitat que representa el que els busquin llocs per actuar.

Aquestes actuacions són enriquidores per a ells. Els permet contrastar l'acollida i les reaccions d'un públic que no és el de casa, i que de la mateixa manera que no els té «encasellats», tampoc no poden comptar amb la benevolència inicial dels familiars o amics que tenen com espectadors. Així, la crítica o elogi és més imparcial i poden valorar més el seu treball.

Finalment es reafirmen en les seves ganes de tirar endavant i volen la contínuïtat del Grup Escènic Agramuntí durant molts anys, ja que no dubten que en el moment precís sortirà nova gent per rellevar-los i tirar endavant.

Es l'hora d'acomiar-nos —quan la xerrada és informal i s'ha creat un clima de confiança— lluny ja dels primers una mica protocolaris malgrat conèixer-nos tots de sempre, que ens fan un comentari. Es lamenten de l'oblit, millor dit, de la falta de recolzament i d'una certa marginació per part de SIO al Grup Escènic!!... Hem estat debatint els pros i els contres arribant a la conclusió que parteixen de suposicions equivocades, però que ha de ser una satisfacció per a ells —suposant que aquesta marginació hagués estat certa— que a la fi es reconeixin públicament els

seus mèrits adquirits amb una tasca constant al llarg de més de deu anys, realitat que ningú els hi pot negar.

SIO

Estada		
de l'any — fins l'any		
1970	1972	Jaumina Díaz
1970	1973	M.ª Rosa Poch
1970	1972	Rosa Bertran
1970	1971	(1) M.ª Rosa Omedes
1970	1971	(1) Emi Caro
1970	1975	Josep Lluelles
1970	1976	Josep M.ª Roig
1970	1978	Francesc Torra
1970		Amadeu Padullés
1970	1971	(1) Xavier Piulats
1971	1977	Manuel Pedraza
1971	1976	Josep Bertran
1971	1971	(1) Joan Amigó
1971	1971	(1) Jesús Hernández
1972		Antonieta Canosa
1972	1979	Anna Santacreu
1973	1973	(1) Lúdia Boixados
1973	1973	(1) Jaume Bonet
1973	1976	Jordi Solé
1973		Rosa Pascual
1975	1975	(1) Maribel Artigues
1975	1976	(1) M.ª Antonieta Gill
1975		Núria Sorribes
1976		Ricard Bertran
1977		Rosa Puigpinós
1977		Carme Vicens
1977		Tere Añé
1977		Manuel Erència
1978		Jaume Figuera
1979	1979	(1) Judit Castellà
1979		Margaret Creus
1979	1979	(1) Jaume Boncompte
1979	1979	(1) Retitut Puebla
1980		Joan Brils
1980		Xavier Burgués
1980		Ton Miralles
1981		Pilar Solanes
1981		Francesc Porta
1981		Joan Rovira
1981		Joan Jubete

(1) menys de 4 actuacions.

Director, mossèn Josep Agelet.

1970 «El Patufet»

1971 «Benvingut mossèn Vidal»

Director, Josep Bertran i Puigpinós.

1971 «La cura d'amor»

1972 «Amor... Direcció Prohibida»
«Jo seré el seu gendre»

1973 «Les dents blanques del gos»
«El cafè sense sucre»

1974 «Pi, Noguera i Castanyer»
«Dos embolics i una recomanació»

1975 «A dos quarts de set, raptell!»
«L'altra cara de la lluna»
«La crosta»

1976 «L'oncle Ton»

Director, Amadeu Padullés i Serra.

1976 «La ferida lluminosa»

1977 «L'amor venia en taxi»

1978 «Els milions de l'oncle»

1979 «El papà de Romeu i Julieta»
«Així juguen els infants»
«Nines i ninots»

«Berenàveu a les fosques»

1980 «Necessito una infermera»

«El millor dependent del món»

1981 «Terra Baixa»

PATI en venda de 200 m.² de superfície

darrera Caserna Guàrdia Civil
Molt assolellat

Per a informació, dirigir-se a:

Avda. A. Ros, 36 - B. 1.º 1.ª

(Cases Guasch)

Agramunt

CASA EN VENDA en lloc cèntric d'Agramunt

2 pisos - golfa - baixos amb tendes

Forn de pa al soterrani

Hort i pati adjunts

Raó: R. Creus C/. Capella - Tel. 390892

EL Ton de Dolçmunt

per Josep Ferrer

Plom al canto perquè, va de Marxa nois! Que hi farem, aquest home s'enrotlla amb això més que una persiana. Diu que per tot arreu sent una mala olor que empesta de burgesia, comodisme, oportunisme, lleponisme, tantsemenfotisme, tot això, molt ben barrejat i, a més que, tot té una aparença com de cementiri, amb imatges no reals, sinó de cinematògraf Edgarmorinianes. «Mira, li vaig dir, intelectual de secà, fot-te el nas al cul i deixa Dolçmunt en pau i els dolçmuntins i, parla clar i català del teu poble, encara que fóra millor si la història t'agrada que ho fessis com fa tothom, del passat, sense treure drapers al sol, no parlar-ne amb esperit crític, sinó afalagador, piropejant aquí i allà, amb embuts, delicadament, amb amor vaja, respecte els humans i bon sentit de l'humor, que divertit que ens ho passariem llavors!». Però res, com si ho digués a la paret. A Dolçmunt aquell dia feia un bon oratge, es féu un berenar de germanor al passeig, on es menjà cocs, torròns d'Agramunt, coques i, per beure, vins dolços i secs del país. La creu roja féu una exhibició de socorrisme, la «Coral dolçmuntina» donà un concert. Es ballà sardanes per la cobla local, s'elevà globus... Al capvespre es féu un gran foc de camp, es va cantar i es va ballar al seu voltant i, a la fi, tots enllaçats, cantaren el cant dels adéus. L'endemà al dematí uns cotxes d'Agramunt vingueren a emportar-se'ls, després de fer nit a Dolçmunt,

als membres de la «Marxa». Al poble s'acordà l'endemà i per unanimitat de tots els dolçmuntins, en una assemblea convocada a l'efecte a Ca la Vila, d'alçar un monument al bell mig de la plaça del passeig, just al centre d'on es féu el foc de camp, en memòria d'aquest dia tan joiós i important, posant-li el nom de Plaça de la Marxa de la Llibertat. La plaça ja està feta, el monument també, tot fou subvencionat per subscripció popular. Bé, ja està explicat tot amb un xic més de detall, una de les coses, ho reconec, massa coses, de les que parlava en aquella passada ocasió. He de confessar també que tot el que he exposat sobre el dia de la Marxa, m'ho han explicat a mi, perquè jo no hi era. La veritat, vaig tenir por, em vaig acollonir i, vaig pretextar un viatge a Barcelona.. Jo els braus des de la barrera. Es cert, no va passar res però, podia haver passat, amb allò que deia aquell ministre «La calle es mía» i, els seus «Ordeno i mando»... no, jo no vull ser un heroi. Recordo que, aquella vegada que va venir en Raimon, tampoc no hi vaig anar, lluny de la roba! jo amb política res, no hem fotran pas, no, jo vull estar bé amb tothom, no sóc ni seré mai de cap partit polític, jo sóc independent, avui per avui és, la posició més còmoda —amb les excepcions de rigor— i, si s'hi afegeix que a més s'és, abans que res, nacionalista d'esquerres o, millor de centre esquerres, esdevens català de primera. Maquiavelisme xiquets, maquiavelisme! i, per això és necessari, intel·ligència i seny: Per tirar la pedra i amagar la mà. Per fer, fil blanc, fil negre. Per nedar i guardar la roba. Per ser dels que sempre van a cavall... Es allò que deia un amic meu: Tots som uns putes. I de massoquistes res, això sí que ens molesta que se'ns ho digui. — Perdonar Ton, no serà allò que sol passar que com més es jacta del que no s'és, més se n'és? No seràs tu a més d'un gran massoquista, un sàdic, disfressat de burgès? Es broma Ton, no t'enfadis.

Ferreteria

MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

Electricitat

Jaume Amedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos AGRAMUNT

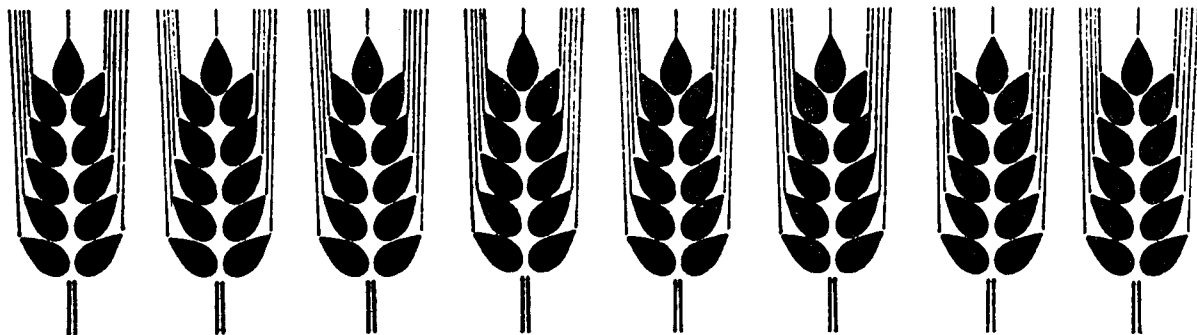
dimarts de 7 a 9 vespre
a "cal casalons"

joan porta dinarés

arquitecte

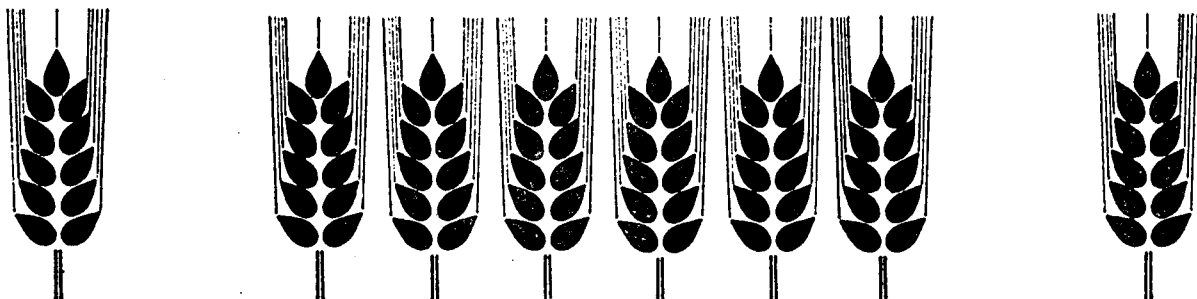
carrer àngel guimerà

agramunt

Dicurán[®] Extra líquido

**l'herbicida de Ciba-Geigy per als conreus
de blat i ordi**

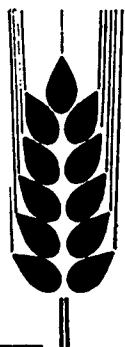
Dicurán[®] Extra líquido

**herbicida específic per combatre amb eficàcia el
margall (Lolium sp.) i les herbes perjudicials de fulla
ampla.**

Dicurán[®] Extra líquido està inscrit en el R.O.C. de P. i M. F.
amb el n.º 14.310/83, a la categoria A (A-B).

**Ciba Geigy Sociedad Anónima
Divisió Agricultura
Apartat de Correus 1628
Barcelona**

Delegació a Lleida:
Ciba-Geigy Sociedad Anónima
Mosén Reig, lletra A
Telf. 23 28 91

CIBA-GEIGY
Creadors de productes per a una agricultura moderna
Dicurán[®] Extra líquido
® = marca enregistrada de Ciba-Geigy, S. A., Basilea (Suïssa).

Els nostres Pobles i el nostre País

(Els Privilegis d'Agramunt V) 1.º Part

Més d'una vegada he pensat amb la lleugeresa que sovint expliquem el període del gran rei, Jaume I (1213-1276). Parlem del segle XIII com una etapa d'expansió territorial catalana —país valencià i les illes—, de grans repoblacions, d'empenta comercial i econòmica, de la configuració de les primerenques institucions municipals representatives i, si encara no n'hi hagués prou, parlem de la «creació» i difusió del català literari amb la grandiosa i polifacètica obra de Ramon Llull. Parlem, doncs, d'un gran segle, i és veritat, però caldria alhora remarcar el preu que tot allò, el complicat joc polític —no sempre net— de les grans accions, les desconfiances, els enfrontaments crònics entre uns i altres i els llargs anys de guerra i d'inseguretat arreu. Si baixéssim a l'objectivitat històrica i oblidéssim part del discurs romàntic, hauríem de dir que, l'esmentat segle, va ésser molt important per a Catalunya, però va esdevenir també extraordinàriament conflictiu. Les nostres contrades, entre altres, van haver de viure una de les lluites dinàstiques més greus de la història del comtat d'Urgell: l'entronització definitiva de la casa dels Cabrera, després de 26 anys de guerra, gairebé continuada.

Malgrat tot, el 21 de gener de 1235, a la vila de Tàrraga, el rei Jaume I, concedí en feu, el comtat d'Urgell, al comte Ponç —fill de Guerau de Cabrera— en haver deixat d'existir, sense descendència, la comtessa Aurembiaix. El nou comte, després d'un temps i seguint la tradició dels seus avantpassats, es disposà a reconèixer i a concedir privilegis als llocs més importants i significatius de la seva jurisdicció. Així deia el privilegi a la vila d'Agramunt, el da 18 de juny de 1238:

En nom de Déu que sigui cosa manifesta a tots els qui llegiran atentament aquesta carta, el que jo, Ponç, comte d'Urgell per la gràcia de Déu, en nom meu i de tots els meus successors, després d'haver consultat als meus venerables amics, Jacob de Cervera, Bernat Ramon de Riudovelles i molts altres, dono, concedo i asseguro per tots vosaltres, homes i dones d'Agramunt, presents i futurs, amb aquest actual document, totes les donacions i franquícies, que els meus venerables antecessors, Ermengol, del qui fa temps es tenia un bon record, comte d'Urgell i la seva muller, la comtessa Elvira; i Guerau, el meu pare, a vosaltres i als vostres us varen donar i concedir temps ha, segons consta en els documents realitzats per ells mateixos i enterament per a vosaltres. A més, també jo, desitjant cooperar al vostre benefici i progrés, i al dels vostres, i de la prèviament mencionada vila d'Agramunt, afegeixo per a vosaltres abans nombrats, per a tots i alhora per a cadascú, tant per als presents com per als futurs, el fet que des d'aquest dia, en què aquesta carta és transcrita, a causa de qualsevol culpa i acusació, jo o bé qualsevol representant meu (veguer), batlle, agutzil o qualsevol altre dels meus, mai no us obligarem ni farem que vosaltres o els vostres sigueu obligats a traslladar-vos o bé sortir fora de les muralles d'Agramunt, sinó que prendrem les decisions per a vosaltres fora de l'Església major d'Agramunt.¹ Novament també us confirmo per a tots vosaltres, ja anomenats, i per a cadascú en particular, als presents i als futurs, totes les compres i adquisicions que hàgiu pogut fer fins avui o bé fareu d'avui endavant en tota la meua terra i dominació; però a fi que totes i, alhora, cada una d'aquestes coses abans esmentades més fermanent i lleialment siguin observades i completades, després d'haver posat la mà sobre els quatre sacrosants Evangelis de Déu i sobre la creu del Senyor, juro que jo observaré, compliré, no violaré en res, ni aniré en contra de totes les coses abans dites amb alguna raó, causa, fet o bé paraula, si és que en sóc coneixedor. Així doncs, que Déu i aquests quatre Evangelis de Déu, posats a ma presència i tocats amb la mà, m'ajudin. I a més a més, obligo tots els meus successors sota aquest jurament. A més, per a una major fermesa i seguretat vostra i dels vostres,

també faig jurar els meus predilectes i venerables Jacob de Cervera i Bernat Ramon de Riudovelles sota el perill de la meua ànima. Així doncs, els esmentats Jacob de Cervera i Bernat de Riudovelles, per ordre i prec del venerable i senyor, Ponç, comte d'Urgell per la gràcia de Déu, i sota el perill de la seva ànima, després d'haver posat la mà sobre els quatre sacrosants Evangelis de Déu i sobre la creu del Senyor, jurem, posant com a testimoni a l'esmentat senyor nostre Ponç, comte d'Urgell per la gràcia de Déu, observar, complir, no violar en res, ni, conscientment, anar en contra de totes i cadascuna de les coses dites mitjançant algun fet o paraula. Així doncs, que Déu i aquests quatre sacrosants Evangelis de Déu, posats davant nostre i tocats amb les mans, l'ajudin.

Això fou fet el 18 de juny de 1238 de l'any del Senyor.

Firma † Ponç, comte d'Urgell per la gràcia de Déu, jurador, que lloo i firmo aquestes coses i demano que siguin firmades pels testimonis. Firma † de Jacob de Cervera, jurador. Firma † de Bernat Ramon de Riudovelles, jurador, que lloem i firmem això i demanem als testimonis que ho firmin. Firma † de Pere Liçana, soldat. Firma † de Guillem de Cirera, soldat. Ramon d'Artesa pbter, que escriguí això i féu aquesta firma †.»

El text ha estat traduït, com és habitual, pel professor Sr. RAMON CASES i SANOU. Ha utilitzat la versió llatina compilada per D. Ramon de Siscar en el seu estudi «La Carta Puebla de Agramunt...», i també ha pogut disposar de la versió llatina del professor Font i Riu («Cartas de Población y de Franquicia de Cataluña.— I.S.I.C.— Barcelona, 1969. Vol II; pàgs. 396-397). Cal dir que la compilació llatina emprada per a la traducció al català, fou copiada —hem de suposar literal— per D. Ramon de Siscar, del pergami original, enregistrat a l'Arxiu Municipal d'Agramunt amb el n.º 73 i, segons el Sr. Font i Riu, perdut l'any 1936.

Com hem pogut veure, el contingut d'aquest privilegi és important i esperem poder-lo comentar en un pròxim article.

JOAN NOVELL

Nota a la traducció:

1. Davant l'entrada principal de l'Església.

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS

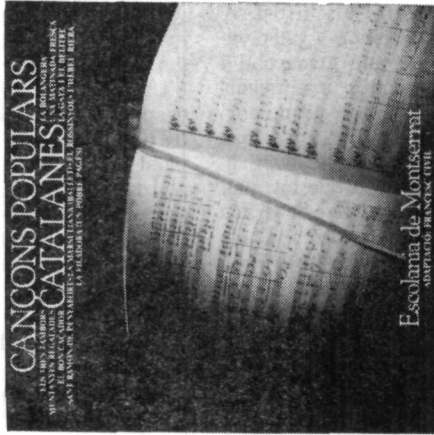
CTRA. TÀRRAGA, s/n. ☐ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☒ CONSIST

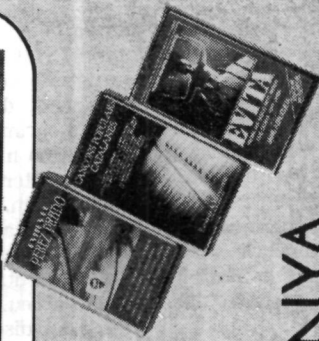
AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

Som la
CAIXA DE
CATALUNYA

NADAL AMB MÚSICA

Del 18 al 23 de desembre de 1981 regalem UN DISC
o una CASSETTE a qualsevol de les nostres oficines.
Només cal tenir Llibreta d'Estalvi amb un saldo superior
a 1.000 ptes. i estalviar un mínim de 6.000 ptes. durant
els dies esmentats.

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

LA CAIXA DE TOTS

BANC CENTRAL

el seu banc amic

Més de 1596 Sucursals i Agències

SUCURSAL D'AGRAMUNT

Àngel Guimerà, 5
Tels. 390093 i 390008

Auto - Escola

Martí

Cotxes de Lloguer

Ripoll

Urbanització
Verge del Socors
Teléfon 39 01 61

En aquestes Festes.... i sempre al vostre servei

L'ESPIGA

LLIBRERIA I PAPERERIA

AGRAMUNT

Oficis, Festes i Costums

Des de molts anys i en part encara en conserva el costum, quan a un mal s'hi trobava remei es deia: «Allò fou oli en un llum». Aquesta dita tan arrelada de lluny, és una demostració patent del gran servei que va donar en aquella època la llum que funcionava amb l'oli d'oliva com a combustible.

Llavors la llum d'oli estava barrejada amb altres sistemes de fer llum primitius com les teies, els ecetilens, quinqués, espelmes, etc. però del meu record d'infantesa la que dominava, i de molt, amb diferents figures, era la llum d'oli. Tots aquells sistemes de fer llum eren adoptats i tots eren necessaris, però la diversitat i comoditat d'adaptació de la llum d'oli, almenys ací a la nostra vila i comarca, no tenia competidor.

Entre els diferents models de llum d'oli recordarem aquells que se'n diuen «llumaneres», de metall groc, de dos, quatre i sis becs, molt boniques i tant com augmentaven els becs amb els blens encesos, creixia l'aire senyorial d'aquells llums de peu, dels quals n'hi havia bastants d'estesos. La de dos becs quasi no faltava a cap casa, almenys una de decorativa, a més de ser molt útil; de quatre blens ja no n'hi havien tantes i la de sis molt menys, aquesta ja era d'unes minories molt petites.

Aquest petit moble de llum estava format per una peana baix al fons; a la meitat de l'arbre, poc més o menys, hi havia el dipòsit de l'oli on s'hi amerava el ble i d'allí arrencaven els colls, els becs i els blens, tant si eren de dos, de quatre o de sis. Continuant cap dalt l'arbre central al final portava una nansa, la qual era el mànec agafador. Aquella llum posada damunt de taula, a més d'il·luminar decorava el lloc on es trobava; les més tenien de quaranta a cinquanta centímetres d'altura, portaven penjats amb una cadeneta els apagadors de les llumines i unes campanetes per tapadores, així en apagar les flmetes es posava la campaneta al cap del bec on sortia el ble encés i llavors quedava closa la petita xera dins la campaneta, així aturava tota mena de fum que allí quedava ofegat. Així eren poc més o menys, les boniques, elegants i senyorial llumaneres de metall noble que adornaven les vivendes del nostre país des del model més senzill fins al més ostentós.

Amb el mateix contingut d'oli i ble, amb un o més becs, tenim la llum clàssica, senzilla, sense pretensions, per anar a tota feina; en aquesta sols hi era canviat el continent perquè el contingut era el mateix, era la típica llum de ganxo que estava estesa arreu en grans quantitats; la clàssica i popular llum d'oli de poc cost, amb el material de llautó, potser galvanitzada, còmode i manosa, tenia baix el fons el gotet allargassat on hi cabia el tollet de l'oli, on hi anava el ble que s'amerava del suc d'aquell petit dipòsit, des d'allí s'estrenyia per a formar el bec que és on es canalitzava el ble i hi trobava sortida per fer la llum, la petita flama; per la part de darrera pujava l'agafador, en manguet que sortia de baix, del cos de la llum. L'extrem de l'agafador, que entre tot devia tenir aproximadament dos pams de llargada, tenia la figura d'un ganxo quadrat que facilitava el poder-la penjar a tot arreu, aquest era el motiu de dir-ne llum de ganxo. Aquest model de llum era molt abundant, no faltava a cap casa i en la majoria n'hi hauríeu trobat més d'una.

La popular llum de ganxo era la llum per quan es feia fosc, per caminar per dintre casa, era la llum d'anar al rebost, a l'estable, de baixar al celler, de mirar al trull per si hi havia bravada, era la llum de tots per a tot. Aquest llum igual es veia penjada a l'entrada i a punt en la casa més humil, com en una casa gran; en diferents punts i llocs de la vivenda ens honorava amb sa presència; a les postades de les campanes de les llars de foc, mai no hi faltava penjada. Els llautners d'aquella època sempre en tenien a punt d'entrega, eren aquelles llums com la fruita del temps.

A les cases, a més, hi havia altres llums. Amb el gotet d'oli i la xinxeta teníem la llumeta fina d'habitació, que posada damunt la tauleta de nit o de la calaixera feia quedar bé el dormitori. Això no era privatiu que també es fes ús de l'espematòria, però el costum era que no hi faltés la petita llàntia de la xinxeta.

FERRAN ROS i PIJUAN

MOVIMENT DEMOGRÀFIC MES DE NOVEMBRE

NAIXEMENTS

Xavier Bertran i Queralt

DEFUNCIONS

Teresa Farré i Franquet, 86 anys dia 11

Ramona Ballarà i Pijuan, 78 - dia 19

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE NOVEMBRE

NULA

L'observador: Deudat Pont

Bar FRANKFURT del Sió
Pl. Pou, 22

SABATERIA HUGUET
Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

AGRO-SIÓ, S. A.

Al servei de la pagesia
d'Agramunt i comarca

Cereals, Adobs, Llavors,
Herbicides, Insecticides
i Pinsos

Ctra. d'Artesa Tel. 39 06 62
AGRAMUNT

Cooperativa Agropecuària de Guissona

Tel. 550000 (14 línies)
G U I S S O N A

Pinsos Compostos

Escorxador general
Frigorífic

Medicaments i
Assistència Tècnica

Material per a la
Ramaderia

Secció Agrària

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLC

Llenya i Carbó

**F. Santamaria
i Fills**

Santa Esperança
Telèfon 390387

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Sastreria

UNIVERS

Avda. Carlemany, 81

LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

Plantes per a remei a la Ribera del Sió

«MARAVILLA» CALENDULA OFFICINALIS MARAVILLA

PART EMPRADA: Les fulles i les flors.

PROPIETATS: Estimulant, antiespasmòdica, emanagoga, diurètica, depurativa, cicatritzant, menstruacions doloroses.

INDICACIONS: Transtorns del budell, útil contra l'asma, el fetge, inflamacions dels ulls, menstruacions copioses o escasses, etc.

US: A l'exterior, s'empra com a desinflamant i antisèptica, en forma de banys i compreses per combatre les inflamacions dels ulls. En cataplasma de planta fresca matxucada contra cops, caigudes, cremats.

A l'interior; utilitzada en forma d'infusió a raó d'una cullera gran per tassa, es prenen dues o tres tasses al dia.

La maravilla és una planta que des de temps molt antics, té una quantitat grandiosa d'aplicacions.

En el segle XVI el metge italià Mattiolo la recomanava contra tota mena d'infeccions i inflamacions dels ulls.

També el metge francès Leclerc l'usava com a emanagoga per regularitzar els menstrues, principalment amb dones neurèpates i anèmiques. Començava el tractament una setmana abans del dia previst per la regla, i aquesta seguia el seu curs normal sense cap símptoma dolorós.

Es molt útil contra l'asma, la tos, les palpitations, l'insomni i l'angoixa.

Tanmateix té una acció molt favorable sobre el fetge i la secreció de la bilis.

Alguns autors consideren la maravilla silvestre superior a la maravilla oficialis.

TARONGINA MEDISA OFFICINALIS MELISA

PART EMPRADA: Tota la planta.

PROPIETATS: Estimulant, antiespasmòdica, estomacal, tònica nerviosa, etc.

INDICACIONS: Transtorns de l'estómac, dels budells i de la matriu, depressió nerviosa, insomni, histerisme, vòmits nerviosos, etc.

US: A l'interior, la manera millor d'utilitzar-la és en infusió, a raó d'una cullera gran per tassa. Es prenen tres tasses al dia.

La tarongina es considera una de les plantes més estimulants, per reanimar els desmaiats, els desesperats, per quant és capaç d'entonar al més melancòlic enfondrat. Per calmar els nervis, o una depressió nerviosa, el derrumbament psicològic, igualment que la fatiga intel·lectual, angoixa, mal de cap; tanmateix afavoreix les digestions difícils, dolors del ventre i de l'estómac en casos d'anerèxia i dispèpsia.

Es molt eficaç contra l'histerisme, els vòmits de les dones prenyades, els vertígens i les menstruacions difícils.

De la tarongina es fa «l'aigua del Carme» que és utilitzada arreu del món.

A l'exterior, s'empra contra neuràlgies, dolors reumàtics, contusions, flemons i petites ferides (que cicatritzen molt aviat).

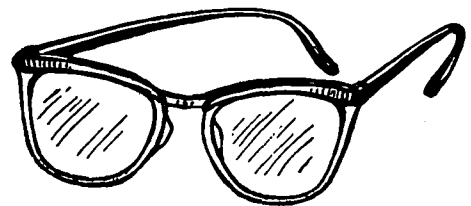
UN HERBOLARI

L'AJUNTAMENT INFORMA

En vista dels rumors que han circulat per la Vila, amb referència a l'afectació d'una important quantitat de diners en la suspensió de pagaments del Banc dels Pirineus, aquest Ajuntament informa:

Que contràriament al contingut d'aquests rumors, propiciats per fonts de dubtosa qualificació, el saldo del compte que l'Ajuntament tenia amb l'esmentada entitat bancària era, el 17-11-81, de 31.914'16 ptes. i el dia 3-12-81, de zero ptes.

OPTICA AGRAMUNT

- * Montures i vidres graduats
- * Tota mena de reparacions (plaquetes, patilles...)

Veniu i comproveu la graduació de les vostres lents

Optic Diplomat: JOSEP ESTEVE

Avda. M. Jolonch, 6, 2.^{on}
(Cal Burgos) Tel. 39 02 60
HORES CONVINGUDES

L' Ajuntament Informa

CASA LA VILA

El Consistori acordà en un Ple extraordinari celebrat el passat 18 de novembre, presentar al Pla d'Obres i Serveis de 1982 de la Generalitat un ambiciós projecte d'arranjament del nostre primer edifici civil. La precària situació en què es troba l'edifici de l'Ajuntament és ben sabut per tots els agramentins. A penes s'hi han realitzat reformes des de la seva construcció. La manca d'espai mínim per desenvolupar les tasques administratives ha fet necessari habilitar, provisionalment, la sala de sessions per oficina. La teulada és un pur goter. I no parlem del que podríem denominar la dignitat representativa. En conseqüència s'ha redactat un avant-projecte dividit en tres fases que podrien anar realitzant-se segons les possibilitats que resultessin de la resposta que el Pla d'Obres i Serveis oferís.

CURS DE CATALA

Un any més s'han organitzat cursos de català per a adults. Enguany consten de dos nivells amb classes setmanals d'una hora i mitja de duració. La participació ha estat més nombrosa que l'any pasat.

ZONES VERDES

Durant el període invernall s'estan portant a terme tota una sèrie de treballs en les diferents zones verdes de la població. Cal destacar els efectuats en la zona del Passeig i les Piscines amb una esporgada, remodelatge i plantada d'arbres en el primer i també una plantada en les piscines. Cal fer una gran zona d'esbarjo des del pont de la carretera de Tàrraga al de Cervera.

En el nou recinte esportiu municipal, a més de la plantació, s'estan efectuant els treballs de tancament amb un mur d'un promedi de 40 cms. d'alçada i una tanca metàl·lica de 2 m. d'alçada, així com també la construcció d'un edifici porteria i una tanca interior que separarà la pista poliesportiva i la zona de les piscines.

ESCOLA MUNICIPAL DE MUSICA

El dia 4 de desembre i organitzat i patrocinat per l'Escola Municipal de Música, tingué lloc un concert en l'Església Parroquial, a càrrec del Quartet Ricard Viñes. Aquest acte es correspon plenament amb la política de potenciació musical que es marcà l'Escola en el moment de la seva creació.

ESPORTS

Continua el curs de Promoció esportiva i els desplaçaments a diferents llocs per participar en les proves que s'organitzen arreu de les nostres contrades. Per al dia 17 de gener de 1982 està prevista la celebració del 1.º Cross Intercomarcal Vila d'Agramunt amb participació d'atletes de totes les comarques de ponent.

OBRES

Salvades les dificultats inicials, s'estan portant a bon ritme els treballs del projecte de captació, portada d'aigües i clavegueres de la zona nord. Actualment està ja quasi finalitzat el tubulat de la claveguera que passa pel carrer dels Teixidors.

CREDIT

Per majoria, s'acordà acceptar el crèdit de 15 milions de pessetes concedit per la Generalitat, en resposta a la petició formulada en el seu dia, per atendre el pressupost extraordinari d'inversions, en allò que fa referència a les piscines.

ADQUISICIO

Per tal de millorar notablement les possibilitats que ofereix l'actual edifici de l'Ajuntament, el Consistori aprovà per majoria l'adquisició (per un valor de 2.200.000 ptes.) de l'edifici adossat a l'Ajuntament i situat a la cruïlla dels carrers Sió i Sabateria conegut per Cal Rius. Aquesta compra realitzada després de nombroses

gestions, possibilita un remodelatge complet de les dependències municipals obertes, no únicament a les tasques administratives.

PERMUTA I NOVA PLAÇA

El Plenari del mes de novembre ratificà l'acord assolit entre l'Ajuntament i el propietari d'un corral situat entre els carrers de la Muralla, Vilavella i el Firal, per permutar aquest amb un altre situat uns metres més al nord. Aquesta permuta permetrà la realització d'una plaça en els terrenys de l'escorxadador vell, tants anys ja, cau de rates i deixalles. Aquesta millora urbanística juntament amb la pavimentació dels carrers, atindrà una zona de la vila fins ara molt desatessa urbanísticament.

CONSELLS MUNICIPALS

Els Consells Municipals de Festes i del Patrimoni Cultural, han estat treballant en la preparació de la festa de la nit de Cap d'Any, que per primera vegada organitza l'Ajuntament, i la Diada de Reis, el primer. El segon, en l'exposició que es presentarà al Museu Municipal durant les Festes Nadalenes.

LLICENCIES D'OBRES

A Josep Pla i Farré, arreglar teulada en la casa de la Plaça de l'Hospital.

A Vicenç Carbó i Torrent, per reparar teulat i tancar el corral, en l'immoble de la carretera d'Artesa.

A Ignasi Oromí i Vallverdú, pròrroga per construir una casa al Passeig de Josep Brufau.

A Ramon Vicens i Rubinat, per arreglar teulada i pavimentar en la casa del carrer de la Germandat, 16.

A Josep M.ª Jolonch i Trepal, obres interiors al magatzem de farines de la Plaça del Pou.

A Josep Vidal i Minguella, per construir un edifici compost de pis-vivenda i baixos, al carrer de la Comtessa d'Aurembaix.

A Pere Rovira i Pijuan, obres consistents en alçar el tancat d'un solar en l'Avinguda de Jaume Mestres.

A Josep Vicens i Manaut, per cobrir una terrassa en la casa de l'Avinguda de Jaume Mestres.

A Emili Torrents i Marquilles, per obres interiors en la casa del carrer de Sió.

A Maria Vila, Vda. de Ribalta, per enrajolar una terrassa en la casa del carrer dels Estudis Nous.

A Santiago Aguilar i Canosa, obres interiors en l'immoble de la Urbanització Verge dels Socors.

A Jesús-Ramon Giménez i Sanz, obres interiors al consultori en l'immoble de l'Avda. J Mestres

A Jaume Pampalona i Cáceres, per construir una terrassa en la casa de la Travessia del Forn.

A Josep Bernaus i Alsina, per realitzar l'arrebossat de part dels baixos en la casa de l'Agregat de Montclar.

A Albert Cuiat i Serra, per construir edifici de dos pisos al carrer de l'Institut.

CONNEXIONS D'AIGUA

A M.ª Socors Valls i Boncompte, per connexió al seu pis a la Costa dels Dipòsits.

A Josep Huguet i Herbera, i Carme Puig, per al seu pis al carrer D. Pere de Gomar.

A Nadal Raichs i Moset, per a la casa del Raval de Puigverd.

A Ramon Balasch i Garrabou, per al seu pis al carrer de Pau Casals.

A Joan Puig i Vilaseca, i Enriqueta Sala, per al seu pis al carrer de Pau Casals.

OBERTURA D'ESTABLIMENTS

A Miracle Paez i Burgos, per l'obertura d'un establiment de fotografia.

ALTRES LLICENCIES

A Ramon Solé i Miralles, per canviar dos rètols lluminosos a l'immoble de l'Avinguda de Marià Jolonch.
 A Neus Ros i Pijuan, per la compra d'un nínxol al Cementiri Municipal.
 A Francesca Vidal i Pons, per la compra d'un nínxol al Cementiri Municipal.

FACTURES APROVADES

Joan Escolà Pla, material per obres Municipals	13.584
Al mateix, diferents materials d'enllumenat, obres Mun.	13.788
Transports Bernaus, encàrrecs realitzats a compte de l'Ajuntament	6.750
Cambra Agrària Local, treballs efectuats per arreglar camins en zona urbana el mes de maig de 1981	66.750
Planxisteria Garcia, treballs efectuats al camió de netja pública	1.815
Joan Molgó, ciments i altres materials per obres Munic.	3.956
Jaume Marina, bigues per reparacions al Cementiri Mun.	3.799
Delegació d'Hisenda, impresos per altes de Llicència Fiscal de l'Impost Industrial	1.500
Estació Servei, carburants pels vehicles Municipals	21.284
Diputació Provincial de Lleida, anunci al B.O. de la Província, sobre la construcció de les Piscines Mun.	1.800
Frederic Vila i Torres, despeses de certificacions de Padrons	210
Al mateix, representació i acomptes, exercici econòmic 1981	15.000
Mutualitat N. de Previsió d'Administració Local, quotes MUNPAL empleats Municipals de Plantilla, juny 1981	83.282
Mutualitat N. de Previsió d'Administració local, quotes MUNPAL empleats Municipals de Plantilla, agost 1981	83.282
Mutualitat N. de Previsió d'Administració local, quotes MUNPAL empleats Municipals de Plantilla, juliol 1981	83.282
Delegació d'Hisenda, import rendiment del treball personal dels empleats Municipals de Plantilla, 2.ª trimestre 1981	39.967
Diputació Provincial de Lleida, edicte publicat al B.O. de la Província, per emplaçament obres en sòl no urbanitzable	630
Delegació d'Hisenda, còpies dels padrons de la Riquesa Rústica i Urbana, exercici econòmic 1981	799
Institut d'Ensenyança Mitja, enllumenat aules d'E.G.B. allí instal·lades, mes de setembre 1981	3.872
Llibreria l'Espiga, material d'escriptori per les Of. Mun.	3.056
Estudis i Projectes Dyna, de Manresa, assessorament i revisió d'obres, octubre 1981	25.000
Al mateix, direcció de treballs de sanejament carretera de Balaguer	25.000
Joan Recasens, material servit pel subministre d'aigües potables	15.833
Antoni Zurita i Olmo, treballs de serralleria per obres Municipals	10.671
Transports Josep M.ª Poch, bestretes i encàrrecs per l'Ajuntament	1.495
Jaume Vidal i Ricart, treballs de pala excavadora en les obres del Poliesportiu Municipal	352.350
Felip Cisteró, S.A., treballs de la màquina piconadora al Poliesportiu Municipal	197.000
Electricitat Vilanova, materials elèctriques servits per l'enllumenat públic	42.351
Al mateix, per 300 m. de cable mànega de conducció elèctrica servits per obres Municipals	11.866

Jaume Vicens i Manaut, treballs de segar diverses parcel·les Municipals	6.250
Josep M.ª Fernández, material pel servei d'aigua potable	2.508
Adolf González, classes de monitor d'educació física, el mes d'octubre 1981	16.000
Quinta de Salut «La Alianza», conducta mèdico-quirúrgica dels empleats Municipals de Plantilla, oct. 1981	9.540
Pau Agustí i Torres, honoraris de direcció de les obres del camí d'accés a la Donzell	18.830
Subscripció al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, 1982	4.500
Arpalsa, material sedvit per les Oficines Municipals	2.936
Magí Feixa, materials servits a la Guarderia Infantil Cia. Telefònica N. d'Espanya, abonament de telèfons i conferències	7.845
21.922	
Fusteria R. Llorens, per un armari per llibres per l'Agregat Mafet	17.000
F.E.C.S.A., força motriu per elevació d'aigua potable, octubre	214.325
Idem., enllumenat de les dependències Municipals, oct.	42.170
Idem., enllumenat de la població, octubre	244.725
Snack Blanc i Negre, sopar i altres Comissió d'Urbanisme i Normes de Planejament	3.490
M.ª Carme Puig, sabates i botes d'aigua pel G. Urbà	3.725
Estació Servei, carburants servits pels vehicles Mun.	22.683
Bar Sport, refresc servit per l'Ajuntament als escolars de la catàstrofe d'Ortuella	7.835
Pretensats Cuñat, pel servit per la construcció de les Piscines Municipals i Escoles	105.996
Al mateix, camió grua i altres per construir la presa al Canal d'Urgell, per abastir la població	4.823
Institut N. de Seguretat Social, per import de	246.033
Casanovas Tabarés, import confecció nòmina Seg. Soc.	7.450
Al mateix, impresos per liquidació Seguretat Social	860
A Eco, per clor líquid per les aigües potables	29.000
Josep M.ª Torres i Sabé, per escombres pels empleats Municipals	3.312
Jaume Omedes, jornals reparació farola de les Escoles	2.740

El patrimoni municipal es veurà incrementat amb l'adquisició d'aquest immoble, adossat per la cara sud a Ca la Vila.

UNA VEGADA HI HAVIA UN REI

per Guillem Viladot

Ara estic treballant eh tres llibres alhora. Un és una versió encomanada per edicions «La Galera» sobre les aventures o viatges de Simbad el mariner; un altre llibre és per a adolescents i que de moment en titula «Somni d'un apotecari d'estiu»; i el tercer llibre és el diari d'una noia que fa cap a Londres i que, provisionalment, porta el nom de «Memòries de Lady Tut». A més, unes editorials barcelonines tenen acceptades dues novel·les: «L'amo» i «Discurs horitzontal», dues obres que podríem situar dins la narració psicoanalítica.

Amb tot, però, escriure no és, ni de molt, una cosa de quantitat, sinó de qualitat. D'això els escriptors ens n'assabentem quan de mil n'encertem una o quan, com l'altre dia, tot llegint un llibre sobre la seducció, vaig trobar-me amb un conte que, encara que allà fos molt resumit, a mi em donà la mesura del geni literari quan encerta la diana de la fantasia i de la realitat. Aquest conte, diu així:

Una vegada hi havia un rei que tenia molts servents, un dels quals, com sempre sol passar, era el preferit. Era un servent fidel, eficaç, noble, lleial i molt bell. Un dia, aquest servent preferit caminava per la ciutat quan, en una cantonada, va trobar la mort. Va ser tota una sorpresa, tant és així que el servent preferit girà cua i s'encaminà a palau. Un cop davant del rei s'exclamà,

— Majestat acabo de trobar la mort. Una mort diferent a les altres. Us he de confessar que en veure'm m'ha fet una colla de senyals molt sospitoses com volent indicar que es tractava de la meva mort. Majestat jo encara sóc jove i no vull morir, a més vós també sou jove i us vull servir tota la vida.

— Bé— féu el rei—, i com ho podem arreglar això?

— Fugint ben lluny. Doneu-me un cavall que em meni fins a Samarkanda.

El rei va complir amb el desig del seu servent preferit i li lliurà el seu cavall, que era el millor del regne. Un cop el servent preferit cavalcava, el rei va fer cridar la mort.

— Escolta, tu— li reptà en tenir-la davant seu—, estic molt disgustat. Què és això d'espigar els meus servents per les cantonades de la ciutat i voler-los seduir? Has de saber que aquest cop t'has equivocat. Aquest que volies seduir és el meu servidor preferit per mi, i no toleraré que te l'emportis.

La mort deixà que el rei acabés el seu discurs. En veure'l tan enfadat, la mort se sentí obligada a exposar el que feia el cas.

— Majestat— començà amb veu feble i dolça—, jo no he fet cap signe de seducció al vostre servent...

— No? I aleshores, què ha passat?

— Us seré ben franca, majestat. El vostre servent ha entès malament la meva expressió. El que jo he sentit en trobar el vostre serf ha estat una gran sorpresa.

— Sorpresa, dius?

— Sí, majestat. El meu gest era de sorpresa.

— I per què de sorpresa?

— Doncs perquè la meva cita amb el vostre servent preferit, majestat; no era aquí, a la vostra ciutat, sinó que és a Samarkanda...